

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

w sprawie **D. G.**

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego w Sądzie Apelacyjnym z dnia 9 lipca 2012 r., o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie z dnia 4 czerwca 2012 r.

p o s t a n o w i ł :
zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy .

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 czerwca 2012 r., Przewodniczący Wydziału Karnego w Sądzie Apelacyjnym odmówił wyznaczenia pełnomocnika z urzędu, o które wnioskowała skazana D. G., celem wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie wyłączenia sędziego. Na powyższe zarządzenie skazana wniosła w dniu 2 lipca 2012 r. zażalenie, któremu, jako niedopuszczalnemu z mocy ustawy, odmówiono przyjęcia zarządzeniem z dnia 9 lipca 2012r. Zarządzenie to zostało zaskarżone zażaleniem. W jego treści skarżąca zauważyła, że także postępowanie w przedmiocie wyznaczenia pełnomocnika z urzędu winno podlegać zasadzie dwuinstancyjności, a odmowa przyjęcia środka odwoławczego ma cechy pozbawienia prawa do sądu, co narusza szereg norm prawa krajowego i międzynarodowego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 459 k.p.k., zażalenie przysługuje zasadniczo na decyzje procesowe zamykające drogę do wydania wyroku, a wyjątkowo w innych sytuacjach, wskazanych przepisem szczególnym. Przepisu szczególnego, otwierającego drogę do instancyjnej kontroli zarządzenia w układzie procesowym występującym w niniejszej sprawie, brak. Zgodnie z utrwalonym zapatrywaniem Sądu Najwyższego, odmowa wyznaczenia obrońcy lub pełnomocnika z urzędu w celu sporządzenia środka odwoławczego nie podlega zaskarżeniu zażaleniem (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 grudnia 2008 r., IV KZ 93/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2008 r., V KZ 42/08).

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.